Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

►B

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 29/2012

z dnia 13 stycznia 2012 r.

w sprawie norm handlowych w odniesieniu do oliwy z oliwek

(tekst jednolity)

(Dz.U. L 12 z 14.1.2012, s. 14)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 357/2012 z dnia 24 kwietnia 2012 r.	L 113	5	25.4.2012
►M2	Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 87/2013 z dnia 31 stycznia 2013 r.	L 32	7	1.2.2013
►M3	Rozporządzenie Komisji (UE) nr 519/2013 z dnia 21 lutego 2013 r.	L 158	74	10.6.2013
►M4	Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1335/2013 z dnia 13 grudnia 2013 r.	L 335	14	14.12.2013
►M5	Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/1096 z dnia 22 maja 2018 r.	L 197	3	3.8.2018

sprostowane przez:

►C1	Sprostowanie, Dz.U. L 80 z 20.3.2012, s. 39 (29/2012)	

▼B

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 29/2012

z dnia 13 stycznia 2012 r.

w sprawie norm handlowych w odniesieniu do oliwy z oliwek

(tekst jednolity)

Artykuł 1

1. Nie naruszając przepisów dyrektywy 2000/13/WE i rozporządzenia (WE) nr 510/2006, niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe normy handlowe odnośnie do handlu detalicznego oliwą z oliwek oraz oliwą z wytłoczyn oliwek, o których mowa w pkt 1 lit. a) i b), pkt 3 i 6 załącznika XVI do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia „handel detaliczny” oznacza sprzedaż ostatecznemu konsumentowi oliwy, o której mowa w ust. 1, oferowanej w stanie naturalnym lub zawartej w środkach spożywczych.

Artykuł 2

Oliwa, o której mowa w art. 1 ust. 1, oferowana jest konsumentowi ostatecznemu w opakowaniu o maksymalnej pojemności pięciu litrów. Takie opakowanie zaopatrzone jest w system zamknięcia, który nie może już być zapieczętowany, po tym jak został po raz pierwszy otwarty, i jest zaopatrzone w etykietę zgodnie z art. 3–6.

Jednakże w przypadku oliwy przeznaczonej do spożycia w restauracjach, szpitalach, stołówkach i innych podobnych zakładach żywnienia zbiorowego państwa członkowskie mogą ustalić maksymalną pojemność opakowania powyżej pięciu litrów, w zależności od rodzaju placówki, o której mowa.

Artykuł 3

Opisy dokonane zgodnie z art. 118 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 uznaje się za nazwę, pod jaką produkt jest sprzedawany, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 2000/13/WE.

Etykiety oliw, o których mowa w art. 1 ust. 1, zawierają, w postaci zrozumiałego i nieusuwalnego napisu, oprócz opisu, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego artykułu, ale niekoniecznie w jego pobliżu, następujące informacje dotyczące kategorii oliwy:

a) oliwa z oliwek najwyższej jakości z pierwszego tłoczenia:

„najwyższa kategoria oliwy z oliwek, uzyskana bezpośrednio z oliwek i wyłącznie za pomocą środków mechanicznych”;

b) oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia:

„oliwa z oliwek uzyskana bezpośrednio z oliwek i wyłącznie za pomocą środków mechanicznych”;

c) oliwa z oliwek – składająca się z rafinowanej oliwy z oliwek i oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia:

„oliwa zawierająca wyłącznie oliwę z oliwek, która poddana została rafinacji i oliwę uzyskaną bezpośrednio z oliwek”;

▼B

d) oliwa z wytłoczyn z oliwek:

▼M2

„oliwa zawierająca wyłącznie oliwę uzyskaną za pomocą obróbki produktu otrzymanego po uzyskaniu oliwy z oliwek oraz oliwę otrzymaną bezpośrednio z oliwek”,

▼B

lub

„oliwa zawierająca wyłącznie oliwę uzyskaną z przetworzenia wytłoczyn z oliwek i oliwę otrzymaną bezpośrednio z oliwek”.

Artykuł 4

1. Oliwa z oliwek najwyższej jakości z pierwszego tłoczenia i oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia, zdefiniowane w pkt 1 lit. a) i b) załącznika XVI do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, posiadają na etykiecie oznaczenie pochodzenia.

Produkty określone w pkt 3 i 6 załącznika XVI do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 nie posiadają na etykiecie żadnego oznaczenia pochodzenia.

Do celów niniejszego rozporządzenia „oznaczenie pochodzenia” oznacza odniesienie do obszaru geograficznego na opakowaniu lub etykiecie na opakowaniu.

2. Oznaczenia pochodzenia, o których mowa w ust. 1, zawierają jedynie:

a) w przypadku oliwy z oliwek pochodzącej, zgodnie z przepisami ust. 4 i 5, z jednego państwa członkowskiego lub kraju trzeciego – odniesienie odpowiednio do państwa członkowskiego, Unii lub kraju trzeciego;

b) w przypadku mieszanek oliwy z oliwek pochodzącej, zgodnie z przepisami ust. 4 i 5, z więcej niż jednego państwa członkowskiego lub kraju trzeciego – jedną z następujących uwag, w stosownych przypadkach:

   (i) „mieszanka oliw z oliwek pochodzących z Unii Europejskiej” lub odniesienie do Unii;

   (ii) „mieszanka oliw z oliwek niepochodzących z Unii Europejskiej” lub odniesienie do pochodzenia spoza Unii;

   (iii) „mieszanka oliw z oliwek pochodzących z Unii Europejskiej i oliwek niepochodzących z Unii” lub odniesienie do pochodzenia z i spoza Unii; lub

c) chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 510/2006, zgodnie ze specyfikacją danego produktu.

3. Nazwy marki lub firm, wnioski o rejestrację których zostały złożone nie później niż dnia 31 grudnia 1998 r. w ramach dyrektywy 89/104/EWG, lub nie później niż dnia 31 maja 2002 r. w ramach rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 ([1]), nie są uważane za oznaczenia pochodzenia regulowane niniejszym rozporządzeniem.

4. W przypadku przywozu z państwa trzeciego oznaczenie pochodzenia jest ustalane zgodnie z art. 22–26 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

([1]) Dz.U. L 11 z 14.1.1994, s. 1.

▼B

5. Oznaczenie pochodzenia, wspominające państwo członkowskie lub Unię, odpowiada obszarowi geograficznemu, na którym oliwki, o których mowa, zostały zebrane lub na którym znajduje się tłocznia, w której oliwa została uzyskana z oliwek.

Jeśli oliwki zebrane w państwie członkowskim lub państwie trzecim innym niż to, w którym znajduje się tłocznia, w której oliwa została uzyskana z oliwek, oznaczenie pochodzenia zawiera następujący tekst: „oliwa z oliwek (najwyższej jakości) z pierwszego tłoczenia otrzymana w (oznaczenie Unii lub nazwa państwa członkowskiego, o którym mowa) z oliwek zebranych w (oznaczenie Unii lub nazwa państwa członkowskiego albo państwa trzeciego, o którym mowa)”.

▼M4

Artykuł 4a

Na opakowaniach lub etykietach na opakowaniach oliwy, o której mowa w art. 1 ust. 1, muszą znajdować się informacje o szczególnych warunkach przechowywania oliwy w ciemnym i chłodnym miejscu.;

Artykuł 4b

Oznaczenia obowiązkowe, o których mowa w art. 3 akapit pierwszy oraz, w stosownych przypadkach, w art. 4 ust. 1 akapit pierwszy, grupuje się w głównym polu widzenia, zdefiniowanym w art. 2 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 ([1]), czyli na jednej etykiecie lub kilku etykietach umieszczonych na tym samym pojemniku lub też bezpośrednio na samym pojemniku. Wszystkie wspomniane oznaczenia obowiązkowe muszą być widoczne w całości i stanowić część jednorodnego zapisu tekstu.

▼B

Artykuł 5

Spośród możliwych oznaczeń, które mogą się pojawić na etykiecie oliwy, o której mowa w art. 1 ust. 1, te ustanowione w niniejszym artykule odpowiadają następującym wymaganiom:

a) oznaczenie „pierwsze tłoczenie na zimno” może się pojawić tylko odnośnie do oliwy z oliwek najwyższej jakości z pierwszego tłoczenia lub oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia, otrzymanych przy temperaturze poniżej 27 °C z pierwszego mechanicznego tłoczenia przecieru z oliwek za pomocą tradycyjnego systemu uzyskiwania z wykorzystaniem tłoków hydraulicznych;

b) oznaczenie „uzyskiwanie na zimno” może pojawić się tylko odnośnie do oliwy z oliwek najwyższej jakości z pierwszego tłoczenia lub oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia otrzymywanych przy temperaturze poniżej 27 °C, za pomocą przesączania lub wirowania przecieru z oliwek;

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 18).

▼B

c) oznaczenia właściwości organoleptycznych odnoszących się do smaku lub zapachu mogą pojawić się tylko w odniesieniu do oliwy z oliwek najwyższej jakości z pierwszego tłoczenia lub oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia; terminy, o których mowa w pkt 3.3 załącznika XII do rozporządzenia (EWG) nr 2568/91, mogą pojawić się na etykiecie, tylko jeśli są one oparte na wynikach oceny przeprowadzonej zgodnie z metodą przewidzianą w tym załączniku;

d) oznaczenie kwasowości lub maksymalnej kwasowości może pojawić się, tylko jeśli towarzyszy mu oznaczenie, za pomocą napisu tego samego rozmiaru i w tym samym polu widzenia, na temat wartości nadtlenku, zawartości wosku i pochłanianiu ultrafioletu, ustalone zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2568/91;

▼M4

e) oznaczenie roku zbioru w odniesieniu do oliwy, o której mowa w pkt 1 lit. a) i b) załącznika XVI do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, może pojawić się tylko, jeżeli 100 % zawartości pojemnika pochodzi z tego zbioru.

▼B

Produkty sprzedawane ze znakami towarowymi, o których rejestrację wystąpiono nie później niż dnia 1 marca 2008 r. i które zawierają przynajmniej jeden z terminów, o których mowa w pkt 3.3 załącznika XII do rozporządzenia (EWG) nr 2568/91, mogą nie być zgodne z wymogami art. 5 akapit pierwszy lit. c) niniejszego rozporządzenia do ►C1 dnia 1 listopada 2011 r. ◄

▼M5

Artykuł 5a

Państwa członkowskie mogą zdecydować, że rok zbioru, o którym mowa w art. 5 akapit pierwszy lit. e), należy podawać na etykiecie oliwy z oliwek, o której mowa w tej lit., produkowanej w danym państwie, uzyskanej z oliwek zebranych na terytorium danego państwa i przeznaczonej wyłącznie na dany rynek krajowy.

Decyzja ta nie stanowi przeszkody dla wprowadzania do obrotu oliwy z oliwek etykietowanej przed dniem, w którym decyzja staje się skuteczna, do wyczerpania zapasów.

Państwa członkowskie zawiadamiają o takiej decyzji zgodnie z art. 45 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011.

▼B

Artykuł 6

1. W przypadku gdy obecność oliwy, o której mowa w art. 1 ust. 1, w mieszance oliwy z oliwek i innych olejów roślinnych jest zaznaczona na etykiecie w innym miejscu niż na wykazie składników, z użyciem wyrazów, obrazów lub grafiki, mieszanka, o której mowa, musi mieć następujący opis towarowy: „Mieszanka olejów roślinnych (lub określone nazwy olejów roślinnych, o których mowa) i oliwy z oliwek”, z następującą po niej bezpośrednio zawartością procentową oliwy z oliwek w mieszance.

Obecność oliwy z oliwek może być zaznaczona za pomocą obrazów lub grafiki na etykiecie mieszanki, o której mowa w pierwszym akapicie, tylko w przypadku gdy wynosi ona więcej niż 50 % mieszanki, o której mowa.

▼B

Państwa członkowskie mogą zakazać produkcji na swoim terytorium mieszanek oliwy z oliwek i innych olejów roślinnych, o których mowa w akapicie pierwszym, do celów wewnętrznej konsumpcji. Nie mogą jednak zakazać wprowadzania do obrotu na swoim terytorium takich mieszanek pochodzących z innych krajów i nie mogą zakazać produkcji na swoim terytorium takich mieszanek przeznaczonych do wprowadzania do obrotu w innym państwie członkowskim lub do wywozu.

▼M4

2. Z wyjątkiem produktów spożywczych w postaci stałej konserwowanych wyłącznie w oliwie z oliwek, w szczególności produktów, o których mowa w rozporządzeniach Rady (EWG) nr 1536/92 ([1]) oraz (EWG) nr 2136/89 ([2]), jeżeli na etykiecie w innym miejscu niż w wykazie składników zaznaczona jest obecność w środku spożywczym oliw, o których mowa w art. 1 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, innych niż określone w ust. 1 niniejszego artykułu, przy użyciu wyrazów, obrazków lub grafiki, bezpośrednio po opisie handlowym środka spożywczego podawana jest zawartość procentowa dodanej oliwy z oliwek, o której mowa w art. 1 ust. 1, w stosunku do całkowitej wagi netto środka spożywczego.

▼B

Zawartość procentowa dodanej oliwy z oliwek w stosunku do całkowitej wagi netto środków spożywczych może być zastąpiona zawartością procentową dodanej oliwy z oliwek w stosunku do całkowitej zawartości tłuszczów, za pomocą dodania wyrazów „zawartość procentowa w tłuszczach”.

3. Opisy, o których mowa w art. 3 akapit pierwszy, mogą zostać zastąpione wyrazami „oliwa z oliwek” na etykietach produktów, o których mowa w akapicie pierwszym i drugim niniejszego artykułu.

W przypadku obecności oliwy z wytłoczyn z oliwek wyrazy „oliwa z oliwek” zastępuje się jednak wyrazami „oliwa z wytłoczyn z oliwek”.

4. Informacje, o których mowa w art. 3 akapit drugi, nie są wymagane na etykietach produktów, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 7

Na prośbę państwa członkowskiego, w którym znajduje się adres producenta, osoby pakującej lub sprzedawcy, pojawiający się na etykiecie, dany podmiot dostarcza dokumentację na poparcie oznaczeń określonych w art. 4, 5 i 6, opartą na jednym lub więcej z następujących elementów:

a) stan faktyczny lub stan faktyczny ustanowiony naukowo;

b) rezultaty analiz lub zapisów automatycznych wykonane na reprezentatywnych próbkach;

c) informacja administracyjna lub księgowa, zgodna z przepisami Unii lub przepisami krajowymi.

▼M4

_____

([1]) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1536/92 z dnia 9 czerwca 1992 r. ustanawiające wspólne normy handlowe w odniesieniu do konserwowanego tuńczyka i bonito (Dz.U. L 163 z 17.6.1992, s. 1).

([2]) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2136/89 z dnia 21 czerwca 1989 r. ustanawiające wspólne normy handlowe w odniesieniu do konserwowanych sardynek i opisy handlowe w odniesieniu do konserwowanych sardynek i produktów pokrewnych sardynce (Dz.U. L 212 z 22.7.1989, s. 79).

▼B

Artykuł 8

1. Państwo członkowskie przesyła Komisji nazwę i adres organu lub jednostek odpowiedzialnych za monitorowanie zastosowania niniejszego rozporządzenia, ta zaś informuje inne państwa członkowskie i wszystkie zainteresowane strony, które o to proszą.

2. Państwo członkowskie, w którym znajduje się adres producenta, osoby pakującej lub sprzedawcy, pojawiający się na etykiecie, na podstawie wniosku o weryfikację, pobiera próbki przed końcem miesiąca następującego po miesiącu wniosku i weryfikuje prawdziwość oznaczeń na etykiecie, o których mowa. Wniosek ten może być przesłany przez:

a) właściwe służby Komisji;

b) organizację podmiotów gospodarczych w danym państwie członkowskim, o której mowa w art. 125 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007;

c) jednostkę kontrolującą innego państwa członkowskiego.

3. Wnioskom, o których mowa w ust. 2, towarzyszą wszystkie informacje potrzebne do wnioskowanej weryfikacji, w szczególności:

a) data pobrania próbek lub zakupu oliwy, o której mowa;

b) nazwa i adres przedsiębiorstwa, w którym próbka została pobrana lub w którym oliwa została zakupiona;

c) ilość partii, o których mowa;

d) kopia wszystkich etykiet pojawiających się na opakowaniu oliwy, o którą chodzi;

e) rezultaty analiz lub innych porównawczych opinii eksperckich, wskazujące wykorzystane metody i nazwę/nazwisko i adres laboratorium lub eksperta, o których chodzi;

f) gdzie stosowne, nazwa dostawcy oliwy, o którą chodzi, jak zadeklarowane przez sprzedającego.

4. Przed końcem trzeciego miesiąca następującego po miesiącu wystosowania wniosku, o którym mowa w ust. 2, zainteresowane państwo członkowskie poinformuje osobę składającą wniosek o numerze referencyjnym i o podjętym działaniu.

▼M4

Artykuł 8a

Każde państwo członkowskie weryfikuje prawdziwość oznaczeń na etykietach, w szczególności zgodność nazwy handlowej produktu z zawartością pojemnika, w oparciu o analizę ryzyka, o której mowa w art. 2a rozporządzenia (EWG) nr 2568/91. W razie wykrycia jakichkolwiek nieprawidłowości oraz w przypadkach, gdy producent, pakujący lub sprzedawca wskazany na etykiecie znajduje się w innym państwie członkowskim, organ kontrolny zainteresowanego państwa członkowskiego występuje o weryfikację zgodnie z art. 8 ust. 2.

▼B

Artykuł 9

▼M4

1. Bez uszczerbku dla kar przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1234/2007 oraz w art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2568/91, w przypadku naruszeń niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie przewidują zastosowanie na poziomie krajowym skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających kar.

▼M3

Państwa członkowskie informują Komisję o podjętych w tym celu środkach, nie później niż do dnia 31 grudnia 2002 r., oraz o zmianach do tych środków, przed końcem miesiąca następującego po miesiącu ich przyjęcia.

Republika Czeska, Estonia, Cypr, Łotwa, Litwa, Węgry, Malta, Polska, Słowenia i Słowacja informują Komisję o środkach, o których mowa w akapicie pierwszym, nie później niż do dnia 31 grudnia 2004 r. oraz o zmianach do tych środków, przed końcem miesiąca następującego po miesiącu ich przyjęcia.

Bułgaria i Rumunia informują Komisję o środkach, o których mowa w akapicie pierwszym, nie później niż do dnia 31 grudnia 2010 r., oraz o zmianach do tych środków, przed końcem miesiąca następującego po miesiącu ich przyjęcia.

Chorwacja informuje Komisję o środkach, o których mowa w akapicie pierwszym, nie później niż do dnia 31 grudnia 2013 r., oraz o zmianach do tych środków, przed końcem miesiąca następującego po miesiącu ich przyjęcia.

▼B

2. Do celów sprawdzania oznaczeń, o których mowa w art. 4, 5 i 6, zainteresowane państwa członkowskie mogą wprowadzić system zatwierdzania przedsiębiorstw, których urządzenia związane z pakowaniem znajdują się na ich terytorium.

Zatwierdzenie jest przyznawane, zaś alfanumeryczna identyfikacja przydzielona wszystkim występującym o to przedsiębiorstwom, które spełniają następujące warunki:

a) posiadają urządzenia do pakowania;

b) podejmują się gromadzenia oraz przechowywania dokumentacji dowodowej wymaganej przez państwo członkowskie, na podstawie art. 7;

c) mają system gromadzenia, który umożliwia kontrole pochodzenia oliwy mającej oznaczenie pochodzenia w sposób zadowalający zainteresowane państwo członkowskie.

W stosownych przypadkach etykieta posiada alfanumeryczną identyfikację zatwierdzonego zakładu pakującego.

▼M4

Artykuł 10

Zainteresowane państwa członkowskie przekazują Komisji, nie później niż dnia 31 maja każdego roku, sprawozdanie zawierające następujące informacje za poprzedni rok:

a) wnioski o weryfikację, otrzymane zgodnie z art. 8 ust. 2;

b) podjęte weryfikacje oraz wciąż będące w toku weryfikacje podjęte w poprzednich latach gospodarczych;

▼M4

c) weryfikacje podjęte zgodnie z art. 8a, przedstawione zgodnie ze wzorem przedstawionym w załączniku XXI do rozporządzenia (EWG) nr 2568/91;

d) działania podjęte w wyniku przeprowadzonych weryfikacji i zastosowane kary.

Sprawozdanie przedstawia te informacje według roku kalendarzowego, kiedy weryfikacja została podjęta, i według kategorii naruszenia. W stosownych przypadkach określa ono wszystkie napotkane specyficzne trudności oraz proponowane ulepszenia odnośnie do kontroli.

Artykuł 10a

Powiadomienia, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, składane są zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (WE) nr 792/2009 ([1]).

▼B

Artykuł 11

Rozporządzenie (WE) nr 1019/2002 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II.

Artykuł 12

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

▼M1

2. Produkty, które zostały legalnie wyprodukowane i oznakowane w Unii lub legalnie do niej wwiezione i dopuszczone do swobodnego obrotu zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1019/2002 przed dniem 1 stycznia 2013 r. mogą być wprowadzane do obrotu do chwili wykorzystania wszystkich zapasów.

▼B

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

([1]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 792/2009 z dnia 31 sierpnia 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady, zgodnie z którymi państwa członkowskie przekazują Komisji informacje i dokumenty dotyczące wdrożenia wspólnej organizacji rynków, systemu płatności bezpośrednich, promocji produktów rolnych oraz systemów stosowanych w odniesieniu do regionów najbardziej oddalonych i mniejszych wysp Morza Egejskiego (Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3).

▼B

ZAŁĄCZNIK I

Uchylone rozporządzenie i wykaz jego kolejnych zmian

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1019/2002 (Dz.U. L 155 z 14.6.2002, s. 27)	
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1964/2002 (Dz.U. L 300 z 5.11.2002, s. 3)	
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1176/2003 (Dz.U. L 164 z 2.7.2003, s. 12)	
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 406/2004 (Dz.U. L 67 z 5.3.2004, s. 10)	Wyłącznie art. 3
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1750/2004 (Dz.U. L 312 z 9.10.2004, s. 7)	
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1044/2006 (Dz.U. L 187 z 8.7.2006, s. 20)	
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 632/2008 (Dz.U. L 173 z 3.7.2008, s. 16)	
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1183/2008 (Dz.U. L 319 z 29.11.2008, s. 51)	
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 182/2009 (Dz.U. L 63 z 7.3.2009, s. 6)	
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 596/2010 (Dz.U. L 173 z 8.7.2010, s. 27)	

▼B

ZAŁĄCZNIK II

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 1019/2002	Niniejsze rozporządzenie
Artykuły 1–8	Artykuły 1–8
Artykuł 9 ust. 1	Artykuł 9 ust. 1
Artykuł 9 ust. 2	Artykuł 9 ust. 2
Artykuł 9 ust. 3	—
Artykuł 10	Artykuł 10
Artykuł 11	—
—	Artykuł 11
Artykuł 12 ust. 1	Artykuł 12 ust. 1
Artykuł 12 ust. 2 akapit pierwszy	—
Artykuł 12 ust. 2 akapit drugi	—
Artykuł 12 ust. 2 akapit trzeci	—
Artykuł 12 ust. 2 akapit czwarty	—
Artykuł 12 ust. 2 akapit piąty	Artykuł 12 ust. 2
—	Załącznik I
—	Załącznik II